

FOGARAS ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:
Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
Egész évre 8 Kor., félévre 4 K., 1/4 évre 2 K.
Egyes szám ára 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Thierfeld D. könyvkereskedése.

A hirdetések díját jutányosan számítjuk.
Nyílt tér: soronként 20 fill.
Hirdetések és Nyílt tér díja előre fizetendő.
Kéziratokat nem adunk vissza.

A térzene.

Hogy a tavasz itt van és közeledek virágos május elseje, azt vezércikünk címéről gondolhatjuk. Az időjárás úgy is nagyon áprilisi, egyik napon hó és fagy, a másikon verőfényes, napsugaras idő van. Meg akarja tréfálni az embereket április, vagy talán az öreg télapó viaskodik a tavasz bájos tündérével. Félti az öreg egoista az ő hatalmát. De a jó tündér kivívja a győzelmet és hovatovább elérjük az időt, amikor zavartalan, verőfényes napjaink lesznek: a vén zsörtölődő teljes vereséggel visszavonul.

Május elseje nem csak a vörös lobogós szociálisták ünnepnapja. A természet utmutatását követve, ünnepel akkor mindenki, ünnepli a tavasz diadalát. Zeneszó, felszalagozott májuszák, orgonavirágok, üde, élénk színű nyári ruhák és színes virágos női kalapok napja ez és épen azért véljük időszerűnek a térzene felemlítését.

Az elmúlt évben is lapunk vetette fel az eszmét, gyűjtést indított, bájos kacsókra bizván a zsarolást és ime siker koronázta fáradozásainkat. A kedves és fáradhatatlan gyűjtők berepülték az egész várost és alig két hét alatt összegyűjtött a szükséges összeg és így Ruzs zenekara nem ment fürdőre, hanem minden héten kétszer huzta a szép nótákat, igazán elegáns és nagy közönség előtt a sétatéren.

Azt hisszük épen itt az ideje, hogy a mozgolódást megkezdjük, ha elakarjuk érni a célt, hogy május 1-én már játszék a zenekar a sétatéren. E célból tisztelettel felhívjuk az érdekelt közönséget, hogy a megindítandó gyűjtést a tavalyihoz mérten pártfogolni kegyeskedjék. Lapunk kiadóhivatala elfogadja az összegeket és kérjük addig is, míg a gyűjtés megindul, sziveskedjék ki-ki a Thierfeld Dávid féle könyvkereskedésben kitett ivre aláírva, a rászánt összeget ott befizetni. Mi nyilvánosan nyugtázzuk a begyűlt pénzt egyenként és a hivatalos

számadást, úgy mint tavaly is közzétesszük lapunkban. A befolyt összeget a városi előljárásának átadjuk, s a zenészekkel való megállapodást is odabizzuk.

Mindenki keillemesen fog visszaemlékezni a tavalyi kedves estékre, amikor a zöld lombok hűvös árnya alatt, ki-ki a szebbnél szebb dallamokat hallgatva üldögélt és nézte a folyton változó, szórakoztató képet, mely eléje tárult. Akár csak valamelyik szép fürdön lett volna az ember! És erre visszaemlékezve, bizonyára ez idén is pártolni fogja mindenki ez eszmét és a csekély 2-3 koronányi áldozatot nem fogja sajnálni.

Ismételten kérjük tehát, hogy a lapunk kiadóhivatalában kitett ivre minél tömegesebben sziveskedjenek aláírni és mindenki saját tetszése és tehetsége szerint adakozzék e kedves cél elérésére. Egy-két koronát még a legszerényebb viszonyok között élő ember is nélkülözhet és áldozhat erre a célra és e csekély pénzért egész nyáron élvezheti a térzenét.

TÁRCA.

A hála.

A „Fogaras és Vidéke” számára
írta: Halmy Gyula.

A haldokló ágyánál találkoztak legelőször.

A lány, az édes, ennivaló baba, szöszeke haját összeborzolva térdelt az ágy előtt, nagy gyermekszemeit elhomályosította a könny, a mely patakként omlott belőle. Nem látott, nem tudott semmiről, csak azt az összeaszott kezét szorongatta, mintha úgy magához akarná csatolni, hogy a halál se választhassa őket ketté.

A fiatal orvos megrendülve állott az ágy előtt. Nemes szívében a részvét, a szánalom mellett egy kimagyarázhatatlan érzélem kezdett zsiibongani, s mi alatt a beteg lassan ütő erét tapogatta, szemei nem az óramutatóra, hanem a könyvekben uszó gyermekleányra tapadtak, aki fájdalomában elmerülve, nem vette észre, hogy a legbájosabb helyzetben térdel ott.

— Kisasszony, az égre kérem, ne tegye tönkre magát! Jó anyja most kissé rosszul van, később jobbra fordul minden, jöjjön kérem be a mellék szobába, pihe-nésre van szüksége, én a beteg mellett maradok.

— Hogyan háláljam meg jóságát uram? Milyen nemesszívű ön, de azt ne kívánja tőlem, hogy itt hagyjam őt, aki mindenem volt. Ha a halál elragadja tőlem, lesz időm elaludni hosszan, mélyen, talán örökre. Mit is csinálnék én nélküle itt a földön. Nem hagyom itt, a halál itt leskelődik körülöttem látom, érzem, de az én szerető karjaimból nem meri kiragadni. Ha csak egy percre is itthagynám, rögtön elragadná a fekete rém! Mentse meg Uram! Ön orvos! Tegyen csodát ez egyszer! Oh ha tudná milyen árván, milyen egyedül maradok nélküle.

A hosszas, kitörésszerű beszéd egészen kifárasztotta a kedves, törékeny leányt. De mintegy lelki szükségét öntötte ki. Oly régen nem panaszkodhatott senkinek, oly rége óta ül a szeretett beteg ágya mellett, lesve annak minden mozdulatát, rokon, barát,

résztevő kebel nélkül, olyan elhagyottan állt a világban, hogy a megrendült ifju orvos iránt önkénytelen bizalom gerjedt szívében.

Az orvos látta, hogy a beteg az utolsó harcot vívja. Gyöngéd erőszakkal emelte fel a gyönyörű teremtet és vezette át a kis szobába, ahol a pamlagra fektetve ráparancsolt, hogy aludjék egy órát, nem lesz addig semmi baj.

Az álom, a minden bánatot elfeledtető édes álom ott ült már a félnék özike szemeken és alig pár perc múlva szabályos lélekzete bizonyította, hogy elaludt.

A beteghez siető orvos már csak az utolsó pillanatban érkezett. A sokat szenvedett anya még egyszer felnyitá szemeit, ajkai vonaglottak, minden erejét összeszedte, hogy beszélhessen, de csak érthetetlen hangzavar volt az és végre egyet vonaglott, s mialatt lelke elszállt, hogy a magasból vigyázzon itt-hagyott, árva gyermekére.

Dr. Salgó Imre siető léptekkel haladt az Erzsébet köruton levő aranyos, kis családi fészke felé. Lelke kimondhatatlan érzel-

Sirolin

a legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál u. m. idült bronchitis, számarhurut és különösen lábbadozóknál influenza után ajánlatik.** Emeli az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 K.-ért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg a következő cégnyomással legyen ellátva: **F. HOFFMANN-LA ROCHE & CO** vegyészeti gyár BASEL (Svájc.)

Felkérjük továbbá azon kedves hölgyeket, akik nem sajnálnák a csekély fáradságot és hajlandók lennének gyűjteni, kegyeskedjenek ezt tudatni a kiadóhivatallal és ott a hét folyamán megjeleneni, a gyűjtőív átvétele végett. Megvagyunk győződve, hogy amint tavaly, úgy az idén is sikerrel fog járni a bájos gyűjtők körútja. A térzene napját és óráját jövő számunkban tesszük közzé.

Igy aztán május hó elsején megnyithatnánk a térzenék sorozatát és ezzel egy kedves szórakozást biztosítanánk magunknak egész nyáron, mert mi szebb mint a zene, a dal, hiszen dalban él a szív világa, dal a szívnek gyöngyvirága!

6.

A vármegyei közig. bizottság április havi ülése.

Folyó hó 9-én tartotta rendes havi ülését a közigazgatási bizottság Bauszern Guidó főispán elnöke alatt. A tagok közül jelen voltak: Simon Jenő, Macaveiu Jakab, Balla Károly, Páncél Károly, dr. Serbán Miklós, az előadók közül: Kovács Gábor, dr. Micu András, Wittich József, Váró Béni, Fridrik Géza, Szenty Bálint, Bisztray József, dr. Benedek Arthur és Jankovich Béla.

Elnök üdvözlö a megjelenteket és bejelenti, hogy Belle Sándor főjegyző és dr. Szabó György tiszti főorvos fősorozáson hivatalosan távol vannak és így az általuk előadandó ügyeket más előadók fogják előterjeszteni.

Az alispán március havi jelentése szerint az elmúlt (március) hónapban iktatóra érkezett 953 drb. a február hóról maradt 34 drb. hátralékkal együtt 987 drb., melyekből elintéztést nyert 958 drb. és ellátás alatt ma-

radt 29 drb. 15 napra érvényes uti-igazolvány kiadatott 452 drb., egy évre érvényes pedig 263 drb.; ez utóbbiakból Amerikába szóló 126 drb. Összehasonlítva a múlt év március havában Amerikára kiadott utlevelek számával, folyó évben 163 drbbal kevesebb adatott ki, mert a múlt év március havában 289 dr. utlevél lett kiadva. A kimutatás szerint a 126 drb Amerikába szóló utlevelekből legtöbb esik az árpási járásra, honnan 61 egyén ment el Amerikába és pedig: Székőré községből 21, Szeráta községből 15, Óporumbákról 7, Korbról 7, Földváról 3, Felsőcsuca és Gainárról 2—2, Ujporumbák, Kerc, Alsócsuca és Alsóárpás községekből 1—1 egyén, a fogarasi járásban 16 drb. adatott ki, melyek közül Alsószombatfalvára 11 drb, Fogaras, Jaás, Netot, Broáza és Telekiréce községekre 1—1 drb. esik, a sárkányi járásban kiadatott összesen 49 drb., melyek közül Gridre 24 drb., Paróra 12 drb., Kucsulátára 7 drb, Vledény és Mundrára 2—2 drb., Lupsa és Persány községekre 1—1 drb esik. A törösvári járásból senki sem kért Amerikába szóló utlevelet.

Tüzeset előfordult március 10-én Alsó-Venice községben, ahol Komancs Pompilius ottani lakos csüre és istállója mintegy 700 korona értékben leégett, de a tűz keletkezés okát kinyomozni nem lehetett; továbbá 18-án Persány község erdejében keletkezett alomtűz, mely eloltatott, mielőtt jelentékenyebb kárt okozhatott volna, ennek keletkezési okát szintén nem sikerült kipuhatolni.

Rendkívüli esetkép csak az lett bejelentve, hogy báránykutyi illetőségű Ganea Szaveta elmebeteg nő hullája március 25-én az Olt folyóból kifogatott, a rendőri orvosi vizsgálat öngyilkosságot állapított meg.

A rend és csend a törvényhatóság területén sehol nagyobb mérvben nem lett megzavarva s az ügymenet úgy a központban, mint a járásokban kielégítő volt.

Megyei utadóban március hónapban 2179 korona 23 fl., kamatban 117 kor. 17 fl. összesen tehát 2296 kor. 40 fl. folyt be.

Az alispáni jelentés vita nélkül lett tudomásul véve.

A főjegyzőt helyettesítő első aljegyző előadásában a Gyirkojás Miklós bucsumi községi bíró ellen folyamatba volt bűnügyben hozott megszüntető bírói ítélet tudomásul vétetvén, az ügy irattárra tétetik. Smedu György felsőárpási tanító és Strimbu György vaadi lakos kérése folytán a kivételes nőülési engedély megadása céljából az ügyiratok a honvédelmi miniszterhez pártolólag felterjesztetnek, ellenben Purese Demeter felsőcsucsi lakosnak hason tárgyú kérése elutasítatik.

Simsi Lázár ósínkai lakos mezővár iránti panaszos ügyéből kifolyólag felmerült költség megtérítése iránti ügyben a sárkányi járási főszolgabíró nyilatkozattételre hivatott föl.

A pénzügyigazgató előterjeszti február és március havi jelentését, mely utóbbiból látható, hogy időleges házadomentság 1 községben 2 épületre nézve engedélyeztetett. Egyenes adó címén beszédetett 9079 kor. 06 fl., hadmentességi díj címén 42 kor., nyilvános betegápolási költségek címén 112 kor. 42 fl., mely eredmény kedvezőtlenebb a múlt év hason havában elért eredménynél egyenes adóban 1844 koronával, hadmentességi díjban 364 koronával. 1904. március hó végével maradt hátralék egyenes adóban 442.269 korona, hadment. díjnál 35387 korona. Telekkönyvi biztosítás 2 esetben 410 kor. 45 fl. erejéig kérelmezett. Bélyeg és jogilletékekben 1904. február végével elintézetlenül maradt 262 drb., márciusban beérkezett 819 drb., összesen 1081 drb., melyekből elintéztetett 914 drb. és elintézetlenül maradt 167 drb. Üzemben volt 2 szeszgyár, üzemen kívül 1. A 2 szeszgyárban feldolgozott 896.25 métermázsa anyag és termel-

mekkel volt tele, szíve hevesen dobogott, amint közelebb-közelebb ért a házhoz, amelyben ifju neje talán epedve várja. Gondolatban átfutotta az elmúlt két hónapot és úgy találta, hogy az eseményekben gazdag volt. Hogy is gondolta volna ő akkor, amikor ezelőtt két hónappal sietve hívták egy beteghez, hogy ott fogja megtalálni élete üdvösségét! A szerény viszonyok között tengődő özvegy itt hagyta árván, egyedül az ő aranyos leányát, a szőke Irént, de éppen akkor, amikor ő elköltözött, éppen az ő halálos ágya mellett találkozott az új támasszal, aki az élet viharain át megőrizni igyekezett a gyenge lilionszálat.

A temetés után rögtön megkérte és a leány, öntudatlanul, fásultan, révedező szemekkel mondott igent, s a rövid ideig tartó mátkaság alatt a legnagyobb vonzalmat mutatta vőlegénye iránt.

Salgó elérte házát és sietve szaladt fel a lépcsőkhöz. Csöndesen nyitott be neje szobájába és nesztelen léptekkel közeledett a pamlagon fekvő, gyászba öltözött, gyermekét alakhoz, az ő édes kis feleségéhez.

— Irén, édes feleség, már megint könynyek? Miért nem nyugszol meg az ég akaratában? Hát nem azon igyekezem-e, hogy

pótoljam neked az édesanyádat? Miért e bánat, ő jó helyen van és bizonyosan örvend azon, hogy gyermeke boldog és megelégedett!

— Köszönöm Imre jószágodat, már jó leszek, nem sirok, bocsáss meg nekem, ezentul erőt veszek magamon és nem untatlak bánatommal.

Imre dobogó szívvél, felhevült, reszkető testtel ült a gyönyörű asszony mellett, átkarolta, magához szorította hűvvel, szerelmesen — az pedig változatlanul fehér, nyugott arcú, semmit sem tudó gyermekszemekkel nézett rá és meg sem remegett a szenvedélytől izzó férfiarc láttára.

— Édes kis bogaram, szeretsz ugy-e csókolj meg! — esengett a férj, a nő pedig odanyujtotta hideg ajkát és szenvedélytelen, semmit mondó csókot lehelt férje arcára.

— Gyermekek! — sóhajtja Imre és lehűtve ez öntudatlanul hideg csók által, kedvetlenül hagyja ott Irént.

A gyerekasszony lassan beletörődött mindenbe. Egy év elmúltával levetette a mély gyászt és mint a bábból kirepülő himes lepke, csak most volt igazán szép. Gyöngéd, babaalakja az elegáns, világos nyári ruhában mintegy lebegni látszott a föld felett és ha

a déli korzón megjelent, daliás férje karján minden szem utána nézett és a világ irigykedve nézte a mintaszerűen boldog házaspárt.

Pedig ez csak látszat volt. Imre napról napra érezte, hogy neje szívét nem bírja. Jó, engedelmes, gyöngéd, de nem szerelmes feleség. Pedig ő az üdvösségét adta volna érte, ha a bizalmas, édes órák alatt, csak egyetlen-egyszer érezte volna, hogy megreszket karjaiban a szoboralak; boldog lett volna, ha csak egyszer is elpirul az a márványarc, ha lesütött szemekkel, remegő ajkkal fogadja az ő szenvedélytől lángoló csókjait, de ehelyett hideg engedelmisséget, szinte öntudatlan odaadást tapasztalt és ez elkedvetlenítette. Hiszen az övé, egészen az övé, azt tehet vele amit akar, de mit ér mindez, ha a szenvedélyes, forró szerelmet lehelő percek alatt is másra gondolva, mitsem érezve, hidegen engedi át magát férje szerelmének.

Amint most is, kart-karba fűzve andalognak a korzón, figyelve lesi neje mozdulatlan márványarcát. De egyszerre meglepetve látja, hogy a fehér arc elpirul, s karja meg-rándul. Sietve tekint a neje szeméi által mutatott irányba s ime egy igen elegáns, megnyerő külsejű ifjat lát, aki meglepett arccal, mély meghajlással üdvözlö Irént.

Ferencz József keserűviz az egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószer,

kapható THIEBFELD LIPÓTNÁL Fogarast és Köhalomban.

tetett 27061 hektoliter szesz. A szeszgyárak által fizetett 21913 kor. 20 fl. szeszfogyasztási adó és 2434 kor. 80 fl. szeszadó pótlék, összesen 24348 kor. Bor és hús fogyasztási adók a folyó évre 41348 kor. erejéig biztosítva vannak, italmérségi illeték címén 13897 kor. iratott elő. A lefolyt március hóban 2 félnek adatott italmérségi engedély és egy féltől az engedély bevonatott. Jövedéki kihágások száma 11 volt. A fogarasi m. kir. adóhivatal, az alsó- és felsőtörsvári m. kir. mellék vámhivatalok váratlanul rovincsolhattak. A közvetett adók és egyéb kincstári követelések címén a múlt hóban befolyt összesen 55074 kor. 69 fillér, mely eredményt viszonyítva a múlt év hasonló évének eredményéhez, az idei befizetési eredmény 3140 kor. 74 fillérrel kedvezőbb. A szeszfogyasztási és a dohányjövedéknél éretett ez a kedvezőbb eredmény, míg a berrítal fogy. adónál, a jogilletékekénél és a hús fogyasztási adónál jelentékenyebb visszaesés mutatkozott. Az előterjesztett jelentés tudomásul vétetett.

(Vége következik.)

Színészet.

Szombaton a Jászay Olga jutalomjátékául egy megkapóan kedves, egészen új darabot a „Bubos pacsirtát” adták. A darabot aligha ismerte valaki közönségünk közül, de azért mégis megtelt a nézőtér. Hogy is ne! Mikor a társulat egyik legbiválóbba tagja, a nagytehetségű, kedvelt, Jászay Olga iránt való rokonszenvet kellett kimutatni! Ugy a darab, mint az összes szereplők kifogástalanok voltak. Legelső helyen természetesen Jászay Olga állt. Kimondhatatlanul édes, bájosan elragadó volt minden egyes mozdulata, s egész estén át a legnagyobb tehetséget tanusította. Szép virágcsokrot kapott és minden egyes jelenete után

óriás tapsvihar keletkezett. Méltó partnere volt Kovács Lajos, aki a legnagyobb színpadra beillő művészi tökélyre emelte szerepét. Nagyszerű volt! Kapott is tapsot, s minden jelenlevő a legnagyobb elismerés hangján nyilatkozott róla. Berki pompásan illeszkedett a művészi ensemblebe és kitűnően átértzett játékával fokozta a sikert. Pálfinak csak meg kell jelennie és már is kész a derűtség. A szociális, lusta, de nagyszájú munkást pompásan játszotta. Sárközy, Pozsonyi és Zalay kisebb szerepeikben nyújtottak élvezetet. Elmondhatjuk, hogy ilyen sikerült előadás még egy sem volt, ami nem is csoda, mert hiszen csupán a társulat legjobb erői szerepeltek.

Vasárnap a kitűnő paródia „Bob király” került színre szép számu közönség előtt. A kacagató jeleneteknek se vége, se hossza nem volt. Pálfi mulattatta egész este a közönséget, az ő utólréhetetlen mókáival. Medgyessi Erzsébet elragadóan kedves volt, s szokás szerint kitűnően játszott. Pozsonyi Julia, Sárközy és a többi szereplők is mind, igen jók voltak s a közönség nagyszerűen mulatott.

Hétfőn megint egy kiváló bohózat, „A bolondok háza” ment, de bizony igen kevesen jöttek ezuttal. A múlt évi üresen kongó nézőtér mása volt ez estén, soha sem voltunk még ilyen kevesen pedig Pálfi ezuttal is kiváló alakítást nyújtott. A kis közönség egészen kifáradt a kacagástól. Medgyessi Erzsébet igen csinos és kedves volt ez alkalommal is. A többiek is mind igen jók voltak.

Kedden a közkezdveltségű, kitűnő komikus Pálfi János jutalomjátékául a kedves népsziművet „A vörös sapkát” adták. Elég szép számu közönség volt, ámbar Pálfi többet érdemelt volna. Ezuttal is kitűnően játszotta meg szerepét, a kedves, érzelmes szívű jó öreg. Ki is tapsolta a kö-

zönség minden jelenete után, s tisztelői egy szép órát és láncot nyújtottak fel neki. Pozsonyi Julia méltó párja volt Pálfinak, igazán megható volt a két öreg. Medgyessi Erzsébet megint elragadta a közönséget. Hiába! Szép és kedves ő mindig, de a népszimű az igazi szerepköre. Ez estén is olyan kedves volt, hogy nem győzték tapsolni. Minden énekszámát meg kellett ismételnie. Radler Antal, aki a jutalmazott iránti tiszteletből lépett fel, szép tehetségével, kellemes hangjával bele illett a művészi milliőbe és sem mozdulatain, sem játékán nem lehetett észre venni, hogy nem hivatásos színész, hanem működvelő mozog a színpadon. Kellemes tenorját, rekedtsége miatt nem érvényesíthette eléggé, de így is megtette a hatást. Sok tapsot kapott ő is. Zalay Irma és Berki ez estén is kiváló alakítást nyújtottak. Az egész darab a legjobban sikerültek közül való volt.

Szerdán a régi kitűnő dráma „Egy szegény katona története” került színre igen kis közönség mellett. Pedig ez a legjobban sikerült darabok közé tartozott és Jászay Olga ez estén ismét elragadta a közönséget megjelenésének és művészetének varázsával. Gyönyörű volt a régi divatu francia selyem ruhában, még szebb az elragadó pongyolában és a jelenlevők, még a férfiak is könnyes szemekkel ösmerték el Jászay Olga és Berki kiváló tehetségét. Pozsonyi Julia is igen szép alak és úgy megjelenése, mint játéka a legjobbak közül való. Pálfi ez estén is kitűnő volt, Sárközy is. Az első felvonásban Medgyessi Erzsébet tűnt ki kis szerepében is. Különösen ki kell emelnünk a kis Sárközy Franciskát, aki ügyes és biztos játékával zugó tapsra ragadta a közönséget. Csodálatra méltó ennek a gyermeknek a bátorsága és ügyessége.

Csütörtökön a közkezdveltségű primadonna: Medgyessi Erzsébet jutalmául

— Hogyan Irén! Te nem azt mondtad-e mindig, hogy oly visszavonulva éltetek Budapesten, hogy egyetlen ismerősöd sincs? Kérdi hevesen az asszonykát.

— Oh Kovács Jenő nem is Pesti ismerősöm! Tudod ő még gyermekkori pajtásom volt, ott a szép tiszparti városkában ahol apja mérnök volt. Kovács mint egészen fiatal ember segédje volt szegény jó apámnak, de hogy mi árván maradtunk jó anyámmal, Jenő Bécsbe ment tanulni és így nem is láthattam azóta, már annak négy éve.

— Ugy látszik igen élénken emlékeztek a négy év előtti dolgokra, soha sem láttalak ilyen izgatottnak Irén!

— Édes Istenem, talán csak nem veszed rossz néven, hogy a régi, boldog, verőfényes napokra emlékeztető gyermekkori ismerős látása örömet ébreszt bennem?

— Szó sincs róla! Csak az ütött szegyet fejembe, hogy most nem vagy boldog, nem verőfényesek napjaid, ha olyan hévvel gondolsz gyermekkorodra.

— Oh Imre ne mondd ezt! Hiszen én az életemet adnám érted, olyan hálás vagyok irántad. Te jó, te nemesszívű vagy, fölemelted a szegény árvát magadhoz, életmet annak szenteltem, hogy meghálálhassam jószágodat!

— Ne légy hálás Irén! Gyűlölöm ezt a sokat hallott szót, amely mindig ajkadon van. Kérlek ne légy hálás, hanem . . . szeress!

— Szeretlek! suttogá az asszony, de szeme a már távolban merengett, s arcára visszatért a szokott mozdulatlanosság . . .

Kovács Jenő mindennapos vendég lett Salgó házában. A doktor maga hívta, igen megszerette a szerény, kedves fiatalembert. Irén azonban napról-napra jobban kerülte a vendéget. Mostanában sokat gyöngékedett amit nem tudott mire vélni. Férje titokzatosan mosolygott és nem adott neki gyógyszer, de ő nem is bánta ezt az állapotot, legalább nem kellett Kovácssal találkoznia.

Most is csöndesen üldögél a homályos kis szalonban és gondolatai a tiszparti kis városban kalandoznak, s látja magát, mint 14 éves leányt, a fiatal mérnöksegéddel andalogni a kertben. Szíve nagyot dobban. Mit is fogadott ő annak az embernek? Eh! félre azzal a gyermekes ábránddal, itt nem a szív, hanem a kötelesség parancsol.

Hirtelen összerögz. Forró lehellet éri nyakát és jól ismert, kedves hang szenvedélyesen suttog fülébe.

— Végre egyedül találom! Irén, édes mindenem mit tett? Hogyan szeghetted meg esküjét, hogy feledhetted el? Hiszen szeretted, hiszen szerettél, édes kis menyasszonyom voltál!

— Ne tovább! Megtiltom, hogy ezen a hangon beszéljen hozzám! A gyermekkori ábrándoknak vége. A hála eloltotta a szívemben égő szerelmet, annak már régen vége van, gyermekkori bohóság volt az egész.

— Nem engedem hogy így beszélj Irén! Tudom, látom, hogy szeretsz! Oh jöjj velem! Hagyd itt ez embert, aki fájdalomdat, elhagyatottságodat a maga céljára fel-

használva, kimondatta veled öntudatlanul a beleegyezést. Még semmi sem késő, jöjj velem, elmegyünk messze az emberektől és élünk ketten, boldogan, egymásnak szentelve minden percünket! Szeretsz! Ugy-e hogy szeretsz?!

Az asszony szédült. Szemei elhomályosodtak és lassan hajolt a szenvedélytől lángoló férfi felé. Már-már kimondotta a szót, amely oly régóta ég ajkán, már-már megfedkezett a nemes, jó férjről, hogy az oly régóta álmódott, szenvedélyes boldogsággal vesse magát az imádott férfi karjai közé . . . midőn a tudatlanul szíve alatt hordozott élet megdobbant és jelt adott a szerencsétlen nőnek, hogy nem csak a feleség, hanem az anya kötelességei is várnak rá!

— Távozzék Jenő, rögtön távozzék! Alig ejthette ki a felindulástól remegő nő a szavakat, s midőn férje belépő alakját megpillantotta, örömmel röppent karjai közé, s piruló arccal sugta fülébe az édes titkot, a melyet amaz már régóta sejtett, s most boldog örömmel zárta karjaiba a reszkető asszonykát!

Kovács Jenő bucsuzás nélkül távozott, s Irén mély alázattal borult le a mindenható előtt, aki az ujonnan keletkező élet jelentkezésével gátolta meg az ő bukását. Idők multával pedig növekvő imádatlással vette körül kicsiny fiát, aki őrangyala volt és aki a férje iránt érzett hálát mély és igaz szeretetté változtatta át.

„Az árendás zsidó“ ment. Nem volt zsfolt ház, mint ahogy megérdemelte volna ez az istenkegyelméből való művész, de a jelenlevők elváltak ragadtatva és szünni nem akaró tapsokban fejezték ki elismerésüket. Minden éneket meg kellett ujránia, s még nyílt színen is egy-egy bájos jelenete után óriási tapsot kapott. Sárközy szépen énekelt és játszott, ő is tetszést aratott, de különösen Pálfi, aki már megjelenésével is harsogó kacajra fakasztotta a nézőket. Ő is énekelt egy kuplét, amit kétszer meg kellett ismételnie. Berki és Zalay Irma Pozsonyi Julia és Dobi nyújtottak még jó alakítást.

Pénteken a „Méltóságos csizmadia“ bohózat került színre, ahol ismét Pálfi remekelt. Szünni nem akaró tapsok között játszotta végig a csizmadia legény nagyszerű szerepét. Medgyessi Erzsé is kitűnő volt a nagyravágyó primadonnát majmoló szobaleányt, igen jól nézett ki. A többi szereplők is mind jók voltak, a közönség rendkívül jól mulatott.

Szombaton a „Tiszt urak a zár-dában“ című énekes vígjáték megy, erről már jövő számunkban.

Az új negyedév bekövetkeztével tisztelettel kérjük lapunk előfizetőit sziveskedjenek lapunkért járó előfizetési díjat postafordultával kiadói hivatalunk címére beküldeni, mert ellenkező esetben kényszerítve volnánk a lap további küldését beszüntetni.

H I R E K.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter kinevezte Kühn Károly fogarasi állami polgári iskolai rendes tanítót, képesített felsőkereskedelmi iskolai tanárt az itteni áll. felső kereskedelmi iskolához a IX. fizetési osztályba rendes tanárrá. Gratulálunk.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Orbán Ferenc brassói felső kereskedelmi iskolai igazgatót az országos ipari- és kereskedelmi osztályának tagjává nevezte ki.

— **Sorozás.** Nyiri Sándor honv. miniszter felhívta az összes törvényhatóságokat az 1904. évi ujoncállítási előmunkálatainak keresztülvételére. Eszerint a fősorozás ez év május 24-től bezárólag június hó 28-ig lesz valószínűleg megtartva.

— **Veszedelemes kutya.** Már többször felemeltük szavunkat a városunkban uralkodó kutya mizeriák miatt, de mindig eredménytelenül! Fogarason minden háznál 2-3 kutya van és ezek szájkosár és ellenőrzés nélkül kóborolnak az utcákon s néha egész riadalom van a kutyaháboru miatt. Nem csak gyermekeknek, hanem felnőtteknek is veszedelemes az utcákon járni s hogy mikor lesz ez az állapot megszüntetve, ezt igazán nem tudjuk elképzelni. Mi nem keressük ki a hibás a rendetlen állapot miatt, de azt határozottan konstatálhatjuk, hogy egyetlen városban sincs a kutya-kérdés ilyen rendezetlenül. Tessék szigorúan ellenőrizni és a nyaklánc és adófizető bárca nélkül kóborló kutyákat elfogatni a pecérrel, hiszen azért fizeti őt a város, hogy teljesítse kötelezettségét. Tessék a szájkosarat kötelezővé tenni és erre nemcsak szigorú rendeletet hozni, hanem azt pontosan be is tartani.

Nem kell ebben a kutya-kérdésben arra nézni, hogy a jó barát, vagy a magasabb állású hivatalnok kutyáját nem lehet elfogni. Tessék a büntetéspénzeket pontosan behajtani kivétel nélkül mindenkin és akkor majd nem lesznek folytonosan kitéve gyermekeink a veszett kutya marásnak és akkor majd pisztoly és bot nélkül is járhatunk az utcán, egészségünk veszélyeztetése nélkül.

— **Szavazók összeírása.** Fogarason most fejezték be a képviselő választási jog kiterjesztése végett a husz éven felüli férfiak összeírását. Mely szerint Fogarason 1449 husz éven felüli férfi van, kik közül 385-nek van szavazati joga, míg 1064-nek nincsen.

— **Felakasztotta magát.** Roth János volt fogarasi kőművesprő és kőműves f. hó 15-én reggel 9 óra tájta vojjai Szilágyi nevű kereszmáros istállójában felakasztva találtott és f. hó 16-án d. u. 3 órakor az orvosrendőri vizsgálat után ott helyt eltemették. Az öngyilkos igen iszákos ember volt.

— **Az iskolai ösztöndíjak.** A közoktatásügyi miniszterium rendelkezése alatt álló ösztöndíjakra az ország összes középiskoláiban még decemberben pályázatot hirdettek. A tankerületi főigazgatóságok előterjesztése alapján Berzevicy Albert közoktatásügyi miniszter most döntött, az ösztöndíjak fölött és az adományról szóló értesítések már szétmentek az iskolák igazgatóságaihoz.

— **Méhmagzat elhajtás.** Vledénél Ludovika korbi férjes asszony, Stoika Mária földvári lakosnő közreműködése mellett 3 hónapos méhmagzatát elhajtotta. Bűnösök a brassói kir. ügyészségnek feljelentettek és a vizsgálat azok ellen most folyamatban van.

— **Holttest a vasuti kocsi tetején.** A brassói vasuti állomáson a Kolozsvár felé induló vonatra f. hó 19-én egy ember lopódzott fel jegy nélkül s hogy észre ne vegyék fel ment a kocsi tetejére és ott foglalt helyet. Kocsárd állomáson egy vasuti alkalmazott végig járta a kocsi tetejét és megtalálta ott a Brassóban felszállott embert, de halva. A hullát természetesen levették a kocsi tetejéről. Személy azonosságát ez ideig nem sikerült megállapítani.

— **Ismét a kóbor cigányok.** Lapunkban idáig többször felszólaltunk a kóbor cigányok garázdálkodása ellen, de amint azt a tények igazolják, annak fogamatja nem volt. Az illetékes hatóságok e tekintetben semmit sem tettek. Napról-napra lehet hallani, hogy nem csak a községekben, hanem városunk belterületén is a kóbor cigányok vakmerő rablásokat és lopásokat követnek el. Amint meggyőződünk a kóbor cigányok Galac község határán ütök fel sátraikat, ahol bizonyára a községi bíró engedelmével, hetekig tanyáznak. Innen szoktak városunkba átrándulni és lopásokat elkövetni. Az ily hanyag állapot tovább meg nem tűrhető; miért is kérjük a tapintatos és erélyes hatóságot, hogy ezen ázsiai állapotnak végre

valahára vessen véget, törvényadta jogainál fogva járásából, de különösen Galac községből a kóborcigányokat távolíttassa el és ne engedje meg, hogy oda azok többé letelepedjenek.

— **Államsegély.** Segesvárról jelentik lapunknak. Tallián földmivelésügyi miniszter a Nagyküküllő megyében levő vizmosások megkötése céljából végrehajtandó munkálatok megkötésére 12 ezer korona államsegélyt engedélyezett.

— **Boldog város.** Erzsébetváros az egykori Ebesfalva, a magyar örménység egyik székhelye talán egymagában áll a művelt világ összes városai közt. Nevezetesen a múlt március hónap folyamán senki sem halt meg Erzsébetvárosban.

— **A cigány-kérdés megoldása.** Európa minden országában kóborolnak a vándor-cigányok, s azzal, hogy a közbiztonságot zavarják, igen sok gondot okoznak a hatóságoknak. A porosz kormány most végre energikus tette határozta el magát: elrendelte, hogy a kóbor cigányoktól a tízennégy éven aluli gyermekeket szedjék el és zárják a javító intézetbe. Ily módon a cigány-kérdés meg is szűnik idővel Poroszországban, ha cigánygyerekek a javító intézetből meg nem szöknek és ha új meg új cigánykaravánok nem szöknek be Poroszországba.

— **Hivatásos altisztek sorsának javítása.** Tudva levő dolog, hogy a mi hadseregünkben állandó a hiány a hivatásos altisztekben. A hadvezetőség most azzal akar segíteni az altiszthiányon, hogy javított sorsukon.

— **A felekezeti tanítók fizetésrendezése.** Budapestről jelentik, hogy a kultuszminisztériumban egy ankettet tartottak, melyen a tanítók fizetésrendezésére vonatkozólag tervezetet fogadtak el. Ennek értelmében a községi és felekezeti tanítók és tanárok fizetése az államiakkal egyforma lesz.

— **A hazai pénzügyi tevékenysége.** Az Emke igazgató választmányának legutóbbi rendes havi ülésén a főtítkárnak megemlékezett arról a cikkről, mely a „Budapesti Hírlap“-ban az oláh pénzügyi tevékenységét fenyegeti. A cikk adatokkal mutatja ki, hogy egyetlen oláh pénzügyi intézet annyit áldoz kulturális célokra, (természetesen oláh kulturális célokra) mint maga az Emke. Ezzel szemben az összes erdélyi pénzügyi intézetek csak 3000 K.-át adnak közművelődési célokra. Ennek folytán a főtítkárnak indítványozza, hogy a hazai pénzügyi intézeteket nagyobb mérvű kulturális tevékenységre hívják fel. Az indítványt a választmány egyhangulag elfogadta és kivitelével az elnökséget bizta meg.

— **Az iparfelügyelet új szervezete.** A kereskedelemügyi miniszterium új ügybeosztást

tásának egyik ujítása az volt, hogy az ipari főfelügyelőségnek, mint külön hatóságnak, a szolgálat célszerűbb elláthatása illetőleg az ügykörök szabatosabb megoszthatása és a külső szolgálat rendszeresebb ellenőrizhetése érdekében a miniszteriumtól külön hivatal berendezését rendelte el a miniszter. Hieronymi azt is elrendelte, hogy a királyi ipar főfelügyelő és az ország tizenhét iparfelügyelője évenként négyszer közös értekezletet tartanak. Az első ilyen negyedévi értekezlet most volt a kereskedelemügyi miniszteriumban Sztérényi József miniszteri tanácsos elnöklésével. Ez értekezlet főbb tárgyainak egyike, a kerületi iparfelügyelet adminisztrációjának egyszerűsítése volt, mire nézve a kerületi iparfelügyelők már megfelelő írásbeli jelentést terjesztettek a miniszter elé. Ezek a jelentések most vannak feldolgozás alatt. Itt említjük meg, hogy a kerületi iparfelügyelők számát a legközelebb szaporítani fogják.

— **Doktorrá avatás.** A kolozsvári Ferenc-József tudományegyetem szombaton avatta fel Ferenc F. Károly fogarasi kir. járásbirósági aljegyzőt a jogtudományok tudorává.

— **A „Szózat” az istenházában.** Vörösmarty Mihály Szózata eddig is imádsága volt a magyar nemzetnek. Miután ahol fölzendült a szózat: „Hazádnak rendületlenül”, fölállott a tömeg, leemelték a kalapokat és megdobbantak a szívek. Mely dallamnak volna inkább helye az istenházában, mint a „Szózat” és a „Hymnusz” dallamainak? Néhány református templomban már éneklék is Vörösmarty Szózatát. Most mint egyik debreceni napilapban olvassuk, ezt a szép szokást szentesítette meg a debreceni egyházmegye.

— **Az iparoktatás és a kereskedelmi miniszter.** Hieronymi Károly kereskedelmi miniszter az iparoktatási intézetek működésének egyöntetűvé tétele és fejlesztése céljából akként intézkedett, hogy az ipariskolák igazgatói, évnegyedenként a miniszteriumban értekezletre hívassanak össze. Az első ilyen értekezlet márc. 28-án volt Sztérényi József min. tan. elnöklése alatt. Az értekezlet legfontosabb tagja volt: az ipariskolák gyakorlati irányu működési fokozásának kérdése. A terv, amely a tanácskozások alapját képezi, hogy az elméleti és rajzi tantárgyakra felvett tanítási órák csökkentésének és ennek ellenében a műhelyi gyakorlati órák emeltetésének. Az értekezletből kifolyólag most minden iskola tantestülete, külön foglalkozik e kérdéssel és ennek a végrehajtása részleteivel.

— **Elmaradnak a nyári hadgyakorlatok.** Amint értesülünk a közeledő időszak alatt nem vonulnak el az ezredek állomás helyeikről. A zászlóaljokban folytatják csak a fegyverforgatás mesterségét, hogy helyre hozzák a csaknem nyolchónapi mulasztást, és szükséges kiképzés céljából nem indulnak ki állomáshelyeikből az ezredek. A katonai

kinestár ezáltal jelentékeny megtakarításokat ér el. Ha a rövidebb szolgálati idő megfelelő eredménnyel jár minden esetre közelebb jutunk a két évi katonai szolgálathoz.

— **Ragályos-e a tuberkulózis?** Ezen az emberiség összeségére felette fontos kérdés a tuberkel-bacillusnak Koch Róbert tanár általi felfedezése óta igenlő választ nyert. A bacillus terjesztőjeként a tuberkulózisok köpete lett elismerve. A cél tehát, ezen betegek köpetét kevesbiteni. Ezen célt az újabban felfedezett és sokoldalulag használt „Sirolin” előnyösen előmozdítja. „Sirolin” valóságos gyógyító hatása szer a tuberkulózis ellen. Nemcsak a köpetet kevesbiti, mely lassankint teljesen megszűnik, de még a köhögést is enyhíti és nemsokára teljesen elenyészik, az étvágy javul és emelkedik a testsúly.

Regény csarnok.

LETÖRT PÁLYA.

— Történelmi regény. —

A „Fogaras és Vidéke” számára írta:
Vécseiné Jankovich Lujza.

I.

Az ezerhatszázhetvenes évek láng- és vörbötükkkel vannak feljegyezve a magyar történelem lapjain.

Idegen nemzet igája, vallás üldözés és polgárháború felváltva és együttesen dultak e hazában és igazán csodának mondható, hogy az annyi oldalról megkínzott népek csak irmagja is maradt ez istenáldotta földön, melynek tejjel, mézzel folyó térségein egykor lelkes elragadtatással hordozták meg tekintetüket a küzdelemteljes vándorlásban kifáradt őseink.

Ebben a szomorú időszakban élni igazán nem volt érdemes.

A tél borzalmait nem enyhítette a tavasz ígérete.

Mert ugyan ki várta volna a tavaszt és miért?!

Hogy a rügyfakasztó napsugár vértől gőzölgő földekre tüzzön alá és átkot, jajkiáltást, istenkáromlást hordozzon tova a lanyha szellő szárnyain?

Vetni sem volt kedve a szegény magyarnak.

Ugyan ki számára vessen?

A telhetetlen vérszopóknak, a császári adószedőknek?

Aztán ki fogna itt aratni?

Mikor nem volt biztos a következő nap, mert nem tudhatta senki, hogy mely pillanatban kell odahagyni az oltalmat adó hajlékot és futni neki a világnak.

Nem, nem volt akkortájtban messze földön sem virág, sem kalász, sem gyümölcs, hanem volt feldult helység és füstölgő romhalmaz elég.

A panaszszal meg nem volt kihez fordulni.

Ki segített volna például a hitéhez alhatatosan ragaszkodó református papon? Hisz száz száma hurcolták őket a vérbíróságok elé, ahol már jóelőre veszte volt az ügyük.

Ki szánta volna meg a hontalan bujdosót? Mikor minden egyes kuruc fejére egy tallér volt kitűzve!

A gazdag, hatalmas főurak pedig nem hogy védelmezték volna, hanem ki valami

jo állásért, ki dus vagyoneert még kiszolgáltatni segített őket a kegyetlenkedésben valóssággal tobzódó ellenségeiknek.

És a szegény üldözötteknek százszor jobban fájt az a seb, amelyet saját honfitársa ütött rajtuk, mint az ellenséges kéz.

Mondták is sokan keserű öngunyoldással: Bécs! . . . És vajjon miért haragszunk mi Bécsre? Tehetetlen dühünkben, ökleinket rázva, miért fenyegetünk szüntelen arrafelé, ahonnan mi szerintünk minden átok és romlás jó reánk? Miért okozzuk mi mindenért a császárt és tanácsosait? Holott azok talán soha sem birtak volna velünk, ha a magyarok közt nem akad bőven szolgálalekü áruló, aki magas állásra, vagyona éhes szüntelen? Valóban nincs az a német, aki annyit árthatna az ügyünknek, mint a magyar, ha egyszer arra szánta magát, hogy eladja a hazáját.

Volt ebben a borzalmas időszakban egy csendes kis hely, mélyen ben az erdélyi havasok aljában, a hová nem hatott el semmi a háborús világ iszonyatosságából. Mintha mesebeli varázsgyűrű övezte volna körül, melynek bűvkörét átlépni nem volt hatalma a romlás szellemének, azon belül élt, virágzott minden. A férfiak művelték sovány kis földesekjüket jó kedvvel, reménységgel, az asszonyok gondozták kicsiny háztájukat, a leányok dalolva kertészkedtek nyáron, télen pedig elővették a pergő rokkát és csattogó szövőszéket és ment a munka vigan, Isten nevében.

Mintha a mindenünnen kiüldözött béke szelid galambja itt, az égbe törő havasok közt talált volna menedéket. Meghuzta hát magát, remegő szárnyait összevonta és nem szállt tovább. Itt olyan jó volt . . . ápolgatták, melengették.

Ide nem hatott el a fegyverek zaja, az égett helyiségek pörzsszaga, a mátyrhálalt szenvedők végső sóhaja és az özvegyek, árvák siránkozásai . . .

De tetszett az Urnak, a kinek utai kifürkészhetetlenek, hogy ebből a boldog tudatlanságból két kis gyermek sirása riassza fel a jámbor népet.

Egy nyárutói hajnalon történt ugyanis, hogy az erdő szélén, közel az uthoz egy asszonyt és két kis gyermeket talált Kerekes Están, az öreg mesemondó székely, mikor éppen a szomszéd községbe akart menni, hogy meglátogassa menyecske leányát.

Az öreg Están bá már megette kenyere javát, tapasztalt, bölcs embernek ismerte mindeki, aki nem egyhamar ijed meg a saját árnyékától és minden helyzetben feltalálja magát, de most mégis megdöbbsent szívvél állott meg a különös csoport előtt és sokáig tusakodott magában. Ki ijja-fija lehetnek? Mi szél hozta őket erre? Messzi tájról jöhettek szegénykéek és úgy látszik, hogy uri fajták, mert bár a ruhájuk szakadozott, de azért drága posztó lehetett új korában és az asszony arca is, a milyen beesett, földszinü, mégis szép és finom vonásu. Ugyszintén a gyermekek is, a kik közül az egyik körülbelül tíz éves legényke, a másik két éves kis leányka lehetett.

Aludtak mind a hárman; édesdeden, mélyen, ahogyan csak az olyan gyermekek alhatnak, kiknek fejük az édes anyjuk ölében, az Isten legáldottabb helyén nyugszik, az asszony kinosan aludt, kapkodva lélegzet után és nyugtalanul forgatva fejét. Rossz fekvő-

helye volt szegénynek és kemény a feje alja nagyon . . . Ki tudja, hol vetettek számára utoljára fehér, pelyhes párnából nyugalmas ágyat? Látszott, hogy őt csak az emberfeletti fáradtság győzte le, csak a teste alszik, a lelke most is vonaglik, sir, nyöszörög a kiállott rémület utóhatása alatt és reszket a gyermekeiért.

Az öreg földműves együgyű szívét mondhatlan szánalom fogta el. Lehajlott hozzájuk és érdes, barna kezével ügyetlenül simogatta végig a gyermekecskéket, mintha fészükéből kihullott madárkák lettek volna dolga.

A kicsinyek nem érezték a simogatást, csendesen pihengtek tovább, de az anyjuk felneszelt és riadtan nézett maga körül.

— Én Istenem, hol vagyok? volt az első, ösztönszerű kérdése.

— Ne féljen lelkem, jó helyt — sietett őt megnyugtatni Kerekes bá. — Az Isten ő szent felsége, aki vezérli utjában a legkisebb hangyát is, ide segíté a mi falunk aljába.

Az asszonynak most gyermekeire esett féltő tekintete.

— Alusznak, oh milyen édesen alusznak — suttogta és nem mert volna megmoccanni, nehogy megzavarja őket, pedig minden tagja fájt, mintha kerékbe törték volna és a feje zúgott, mintha félrevert harangokat kongatnának körülötte. Sorvasztó forróságot érzett belsejében és majd elepedt egy ital vizért.

— Áldja meg a jó Isten bácsi, hozzon egy csepp vizet — könyörgött inkább a szemével, mint a hangjával.

— Hozok szentem, hogyne hoznék csak egy kis türelemmel legyen.

És készülődött a jó öreg, hogy fakupáját megtölti majd jóféle forrásvízzel, amely egy kicsit messzeoske ugyan, amonnan a hegyek aljából tör elő, de melynek kellemesen csipős, savanykás vize életet ad, mert csoda gyógyhatással ajándékozta meg a gondviselő atya, aki jelentéktelen, semmi füvecskékben, apró kis forrásokban is nyilvánvalóvá tudja tenni az ő kiapadhatlan kegyességét az ő gyermekei iránt.

Bizodalmas szíjjal alá is merité fakupáját a gyöngyöző habokba és tőle telhetőleg sietett vissza védenecseihez, de mire odaért, rémülve vette észre, hogy az ő távollétében egy hatalmas ellenség járt erre — a halál . . .

A halál, mely fekete szárnyaival mindig fölötté koválygott a szegény, üldözött asszonynak, inig az járta tövisekkel kivert Kálváriáját és csak addig kimélte, míg két kis gyermekét elhozhatta ide, ennek a békés kis földnek a határába. Most aztán, hogy célnál volt, reá csapott és egyszerre kioltotta a halványan pislogó életszikrát.

II.

Egy jó puskaövésnyire Csikszentandrás-tól, közvetlenül a havasok tövében, körül-

ölelve gyönyörű lombos fáktól, szép himes rét közepén emelkedett Pekry Lőrinc egyik kastélya.

A külseje egyszerű, igénytelen volt; a gazdag erdélyi mágnásnak, gróf Bethlen János, fejedelmi tanácsos mostoha fiának bizonyára legszegényesebb kinézésű hajléka, melynek létezéséről is aligha tudott valaki.

Körülbelül két és fél évvel ezelőtt ezen a tájon vadászgatván, a daliás Pekry Lőrinc, aki akkor boldog vőlegénye volt a tündérszép és nagy műveltségű Petrőcy Kátának, Tököly Imre unokanővérének, elragadtatva az elrejtett paradicsom szépségeitől, elhatározta, hogy ezt az elátkozott tündér-kastélyt méltóképen felékesítvén, esküvő után idehozza a párját. Itt fognak egy időre meghuzódni, ide rejtőznek el a boldogságukkal, ahová sem a fejedelmi udvar hívságos pompája, sem a nyugtalan idők hullámverése nem fog majd elhatni.

A jó Isten is azért teremtette ezt az elrejtett fészket, gondolta magában, hogy abban két szerelmes gerle turbékoljon.

Mikor visszatért Gyulafehérvárra, meghagyta udvarmesterének, a hűséges Balogh Péternek, hogy amíg ő oda lesz Fogarason, hol Teleky Mihály vezérlete alatt nagy tanácskozás folyt akkor a bujdosók ügyében,

vásároljon össze mindenféle gyönyörű, drágábbnál, drágább dolgokat és társzekerekre rakatván, küldje fel Csikba, a hegyek közé. Különösen az asszonyházát kötötte Balogh Péter uramnak a lelkére. Semmit ne sajnáljon attól és úgy diszitsék fel, hogy az ő költői lelkületű, szépséges Katája gyönyörűségét lelje benne. Össze is volt halmozva nemsokára, amit csak az akkori művészet és ipar előállítani tudott, remek mintájú szőnyegek, nagy velencei tükrök vert ezüst rá-makkal, drága faragványos butorok, arany és ezüst disztálak, korsók, serlegek. Gyönyörű képek is kerültek a falakra és művészi himzések, úgy hogy csakugyan a mesebeli tündérkastély benyomását tette a kis fészek, hová nemsokára diadallal repitette az ifju férj boldogságtól, édes, sejtelmes vára-kozástól remegő asszonykáját.

(Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenetek.

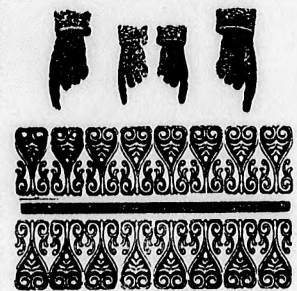
P. J. Fogaras. Köszönjük, jövő szá-munkba közöljük.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

THIERFELD DÁVID.

Főmunkatárs:

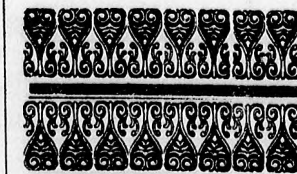
HALMYGYULA.

Vásároljanak Osztály sorsjegyet

Ára 1 K. 50 f.
huzás máj. 17.
és 18-án.

Thierfeld Dávid
könyvkereskedésében.

Ásványvizek főraktára

Thierfeld Lipótnál Fogaras,

hova friss tavaszi töltésben a következő hazai és külföldi ásványvizek érkeztek:

Borszéki, Előpataki: „Őskuti“, Borhegyi, Répáti, Bodoki: „Matild“, Málnási: „Mária“, Giesshubell, Karlsbad: „Schlossbrunn“, Karlsbad: „Sprudel“, Marlenbad, Muhlbrun, Salvator, Gleichenbergi, Margit; (magyar Selters-viz), Selters (valódi porosz), Roncegnó.

Különösen ajánlható a

Málnási „Mária“ forrás

torok-, gége-, légsző-, heveny-, idült hurut-, tuberkulozis-, gyomorhaj és vérszegénységénél, mert számos orvosi bizonylat szerint a Selters Gleichenbergi, Emsi stb. külföldi vizeket jóval felülmúlja.

Keserűvizek: Ferenc József, Anker jegyű Arany János, Herkulesz Gizella.

Nagyobb mennyiség átvételénél legolcsóbb nagyban árak.

Továbbá ajánlom raktáromat nagy mennyiségben érkezett friss magvakban és p. legjobb minőségű kertivetemény és virágmagvak u. m. kartifolia, fejes és kelkáposzta, kalarábé, céklarépa, mindenféle sárga vagy muokrépa, óriási celler, znaimi hosszú petre zselym, hónapos-, nyári- és téliretek, vöröshagyma, széleslevelű laboda, kapor, vörösparadicsom, fejes saláta, ugorka, kifejtő borsó, mindenféle bab stb. Virágmagvak is a legnagyobb választékban. Különféle **takarmányrépa**, lucerna, lóhere és fűmagvak legjobban tisztítva és kitűnően csirázó minőségben.

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságu portland cementet ajánl olcsó áron a

BRASSÓI PORTLAND CEMENT GYÁR

BRASSÓBAN. Fogarason kapható: Gebauer W., Schul H. és Thierfeld L. urak kereskedéseikben.

Sz. 647—1903.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alólírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fogarasi kir. járásbírósnak 1903. évi V. 556—1. számú végzése következtében dr. Senchea János ügyvéd által képviselt Olteana alsóvisti takarékpénztár javára Borzea Josif, illetve Borzea Josif, illetve Borzea D. George s társai 300 korona s járuléka erejéig 1903. évi június hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 860 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 7 bivaltehen nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. járásbírósnak 1904. évi V. 96—2. számú végzése folytán 300 kor. tőkekövetelés ennek 1902. évi június hó 30 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 129 kor. 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Alsóvisti község házában leendő eszközzésére 1904. évi április 28-ik napján d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándókozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik és pedig ugyanezen végrehajthatónak 1903. V. 487—2. sz.-hoz 154 kor. s jár. erejéig.

Kelt Fogarason 1904. évi április hó 8.

Gyárfás Ferenc,
kir. bir. végrehajtó.

516

**Keresek megvételre jó árért:
dizsműveket, regényeket
és ifjusági iratokat.**

Thierfeld Dávid,

könyv- és papirkereskedő.

**25 drb. finom levélpapír és boríték 30 fillérért és
50 drb. finom levélpapír borítékkal 50 fillérért kapható a**

Thierfeld Dávid

könyv- és papirkereskedésében.

!! Szakszerű kezelésért első díjjal kitüntetve !!

A székelyföldi ásványvizek páratlanja

„Répáti“

a legjelesebb égvényes gyógy-savanyuvíz, mely kiválóan szerencsés vegyi összetétele, rendkívül dúz, főleg kötött szén-sav-tartalma és kellemes íze folytán ritkítja páráját a kontinensen.

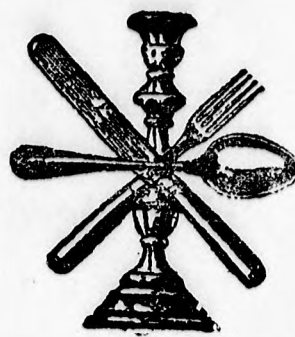
Elsőrangú gyógyital emésztési és vizeleti nehézségeknél, vese- és gyomorbélbajokban, gyuladós hólyag és köszvényes bántalmak ellen stb. 515 6—20

**Főuri kedvenc ital,
határozottan a legkedvesebb pezsgőborvíz!**

Mint a belső szervek betegségei ellen legkellemebb és leghatásosabb s egyszerűsége miatt legolcsóbb gyógyítószer, úgy is, mint páratlan élvezeti italt a „Répáti ásványvizet“ minden céltudatos, elfogulatlan ivónak rendszeres használatra lelkiismerettel ajánljuk.

A „Répáti víz“ minden jobb fűszerkereskedésben és vendéglőben jutányos áron kapható.

Főraktár:

THIERFELD LIPÓT és SCHUL HENRIK
cégeknél Fogarason.

Egy háztartási mérleg ingyen!

Mesésen olcsó árak mellett küldöm szét tulhalmozott raktárból világhírű kiválóságukért általános kedvelt

mexikói ezüst áruimat

és pedig:

6	darab	mexikói ezüst asztali kés,	}	46 darab összesen csak 6 frt. 50 kr.
6	"	" " evővillát,		
6	"	" " evőkanalat,		
12	"	" " kávékanalat,		
6	"	kiváló dessertkést,		
6	"	" " dessertvillát,		
1	"	mex. ezüst levesmerítő kanál,		
1	"	" " tejmerítő "		
2	"	" eleg. szalon aszt. gyertyatartó.		

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképpen egy szavatosság mellett pontosan működő 12 $\frac{1}{2}$ kiló hordképességű háztartási mérleget kap teljesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen fehér fém (belül is), melynek tartósságáért és kiváló minőségeért 25 évi jótállást vállalok. Szétküldés a pénz előleges megküldése esetén vagy utánvétellel történik az európai raktárból.

5 koronáért

küldök 4 $\frac{1}{4}$ kiló (kb. 50 darab) kevésbé megsérült, finom, enyhe

pipere-szappant

rózsa, liliomtej, orgona, ibolya, rezedá, jázmin és gyöngyvirágból szépen összeválogatva. A pénz előzetes megküldése esetén vagy utánvétellel küldi.

3 frt. 40 kr. utánvétellel egy vég szeppességi vászon 6 teljes férfi vagy női ingre 90 cm. széles kitűnő minőségben, 5 évi jótállással; számos elismerés.

4 frt. 50 kr. utánvétellel egy elegáns férfi öltönyre 3 mtr. divatos szövet egy elegáns férfi öltönyre tetszés szerinti színben kapható.

Mintát a nagy forgalom miatt nem küldhetek.

Főzőedény kék zománczott kitűnő gyártmány, próbarendelmény 6 kor. 6 fazék és 6 lábos utánvétellel.

Denker József központi forgalmi áruhaza Budapest, Hernád-utca 54.

11—20

514

Hirdetések

jutányos árak mellett
felvételnek e lap kiadó-
hivatalába.

MABILE SAJTÓ

EGYSZERŰSÉG

GÖZ-SAJTÓ

Ruggyanta (gumi) gyártás meghonosítója

GUMI

árukban szükséglete fedezésénél el ne mulassza mintákat és árajánlatot kérni

SCHOTTOLA ERNŐ-TŐL, BUDAPESTEN

VI. ANDRÁSSY ÚT 2. SZ.

Kérdezősködésekre készséggel szolgálunk utbaigazítással, tanácsal és költségvetéssel.

Utánnomás tilos

ALAPÍTOTT 1872.

CIERTSTDT. X.A. DRESDEN.

Gyár: NYERGES-UJFALU (Esztergom megye.)

Sürgőnycim: ETERNIT, Budapest.

Telefon 12—92.

Gyár: VÖCKLABRUCK (Felső Ausztria.)

ETERNIT-PALA

AZBESZT-CEMENT-PALA**HATSCHEK LAJOS SZAB.****Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.****ETERNITMŰVEK HATSCHEK LAJOS, BUDAPEST, VI., Andrassy-ut 33.**

Elsőrangú referenciák.

Jótállás.

Évi gyártás 1500 kocsi rakomány.

Kérjen ismertetést.

Sz. 2791—904. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróóság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Albina nagyszabeni takaré- és hitelintézet végrehajthatónak Turdea Mária Miklós végrehajtást szenvedő elleni 531 kor. 57 fillér tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíróóság) területén levő Netot és Dezsány község határain fekvő a dezsányi 180 számú tjkvben foglalt s a Mocodeanu János (kinek neje Datesiu Mária) és Turdean Mária Niculae nevén álló A + 1953/2 hrsz. egész fekvőre 203 korona, a netoti 134 sz. tjkvben foglalt és a Turdean Mária Miklós nevén álló A + 1060/3 hrsz. a. egész ingatlanra 81 korona

1102/1	hrs. a. egész ingatl.	7 kor.
1222, 1223	" " " "	26 "
1244, 1245/1	" " " "	58 "
1279/1	" " " "	9 "

1289/2, 1290	hrs. a. egész ingatl.	4 "
1436/1	" " " "	18 "
1516/1	" " " "	15 "
1639/80	" " " "	2 "
1800/65	" " " "	12 "
1832/121	" " " "	5 "
1875/1	" " " "	18 "
2086/2	" " " "	16 "
2189/2	" " " "	9 "
2202/79	" " " "	5 "
2202/221	" " " "	5 "
2202/372	" " " "	5 "
2407/1	" " " "	1 "
2433/2	" " " "	5 "
2653/2	" " " "	6 "
2902/1	" " " "	3 "
2969/1, 2970/1	" " " "	9 "
3358, 3359/1	" " " "	78 "
3491, 3492/1	" " " "	53 "
3565/1	" " " "	11 "

összesen 614 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi

május hó 18. napján d. e. 9 órakor Dezsán község házában, a Netot község határain fekvők ugyanazon nap délután 2 órakor Netot község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

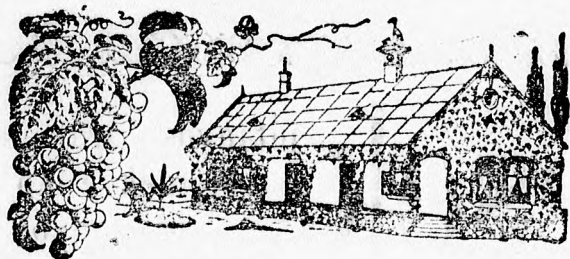
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 20%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1904. évi március hó 27-én.

A kir. bíróóság, mint tkvi hatóság.

Dr. Virágh Károly
kir. albiró.

512

Szőlőlugast

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homloktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű), mert nagyobb része, ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen olyan ház, melynek fala mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekesebb díszje, anélkül, hogy a legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Cim:

Érmelléki első szőlőoltványtelep Nagy-
511 Kágya, u. p. Székelyhid. 15—20

Osztály-sorsjegyek

Lukács Vilmos

BUDAPESTI
BANKHÁZABÓLKIZÁRÓLAG
NÁLAM
KAPHATÓK

Kuzás már 1904. május 17. és 18-án

az I-ső osztályu sorsjegyek árai:	egy egész	egy fél	egy negyed	egy nyolczad
	12 kor.	6 kor.	3 kor.	1.50 kor.

Thierfeld Lipót

510 1—4

Fogaras, Fötér.

Ny. Thierfeld-féle nyomda, Fogarason.